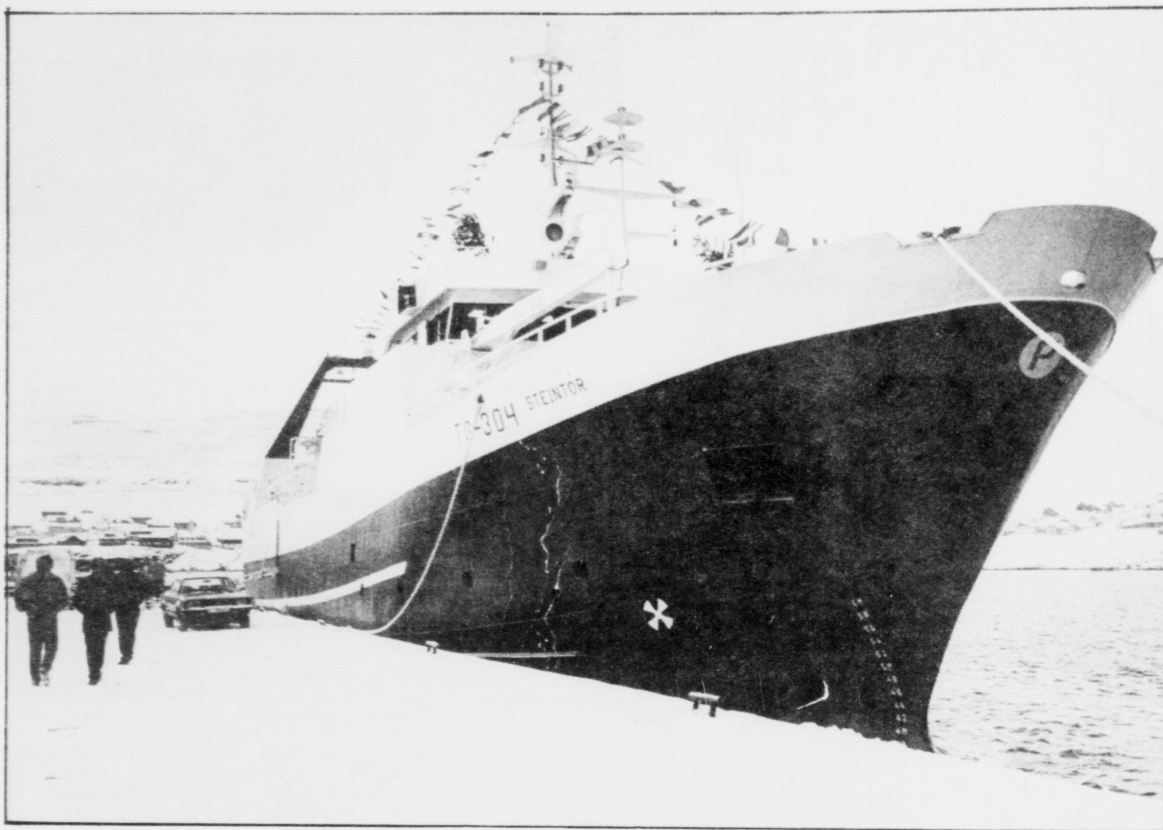

kalmar foto

Vánaligi sölupolitikkurin má undir luppín

— Tað er nógv fyri hjá okkum at siggja, at tann fiskur, vit vanliga avreiða í Føroyum, hevur munandi betri pris uttanlands, og at tann fiskur, vit vanliga tveita útaftur, mangan hevur betri pris enn toskur og hýsa, siga manningarnar á átta djúpvatnstrolarum í einum brævi til myndugleikarnar og ymsar stovnar.

Teir siga, at hesin vánaligi sölupolitikkurin má undir luppín. Brævið er soljóðandi:

Ásannandi, at okkurt má gerast við tað oyðsl, sum í dag er við rávøruni, serliga hjá føroyska djúpvatnsflotanum, samdust vit, sum eru við M/T Leitinum, um, at vit skuldu savna undirskriftir inn til brævið niðanfyrir. Vit sendu brævið til hinar tólv djúpvatnstrolararnar, sum tá vóru í flotanum: Vesturskin, Neptunus, Roc Amadour, Heinaberg, Snoddioð, Brestir, Niels Pauli, Stein-tór, Suðringur, Rankin, Rasmus Effersee og Polarborg I. Átta av teimum trettan manningunum undirskrivaðu brævið, sum er soljóðandi:

Opið bræv til
Fiskivinnustovuna
Føroya Fiskasølu
føroysku flakavirki

Føroya Fiskimannafelag floksformenninar á tingi Javnán hoyrist millum manna, at fiskaloysi skjótt verður við Føroyar. Skipini eru ov nógv, stovnarir tola ikki trýst-ið o.s.fr.

Vit mugu ásanna, at tann, sum tolar mest í samfelagnum, er fiskimaðurin. Lækkandi prisir saman við fallandi veiðu fyri hvørt skipið er gerandiskostur. Samtíðis tola vit, at fiskur, sum kann seljast so at siga um allan jærðarknottin, ikki kann seljast heima í Føroyum, men verður grýttur fyri borð aftur til botnrot. Hesar umstøður birta vaksandi mótloysi millum fiskimenn!

Djúpvatnstrolararnir tveita hópín av langa-

sporli, stinglaksi, litlu brosmu, gulllaksi, øllum hávasløgum, hogguslokki o.ø. góðum matfiski út-aftur.

Bátar á grynri vatni tveita m.a. skrubbu, pig-var, tindaskötu, rognkelsi og annan matfisk útaftur.

Samtíðis sum alt hetta hevur farið fram, hava vit havt eina stýring av fiski-skapinum, sum hevur elvt til, at allur hesin mat-

fiskur fer fyri skeytið, hetta tí at sölulíðið hevur manglandi dirvi og virkini skerðar umstøður at geva rimuligan pris og at framleiða henda fisk.

Tað er nógv fyri hjá okkum at siggja, at tann fiskur, vit vanliga avreiða í Føroyum, hevur munandi betri pris uttanlands, og at tann fiskur, vit vanliga tveita útaftur, mang-an hevur betri pris enn

t.d. toskur og hýsa — nær-um alt sum hevur stert kann seljast har. At vit viðhvørt velja útlandskar sölumenn og tessvegna minka um arbeiði heima á landi, er ikki við lottum sinni, men vit kunnu ikki av frium vilja leggja okk-um á offurbeinkin.

Niðurstøða okkara er, at hesin vánaligi sölupoli-tikkur má undir luppín, um landsins búskapi skal verða lív lagað og fiski-manninum rimuligar um-støður. Okkum manglar ein fiskivinnupolitikk, sum gevur møguleika til nýtslu av allari rávøru, sum gevur fiskimanninum betri umstøður figgjarliga og harav frítíðarliga, so hann kann stóðast í vinn-uni. At ábyrgdin av sölupolitikkinum liggur hjá seljaranum og honum einsamøllum, um hann ikki væl og virðiliga kann prógva vánaligar tíðir fyri sølu.

